

Paraname

– Mehmet DEMİR · 05 Kasım 2009

Para öyle bir şey ki, geçmesin ele
Gözün tok bile olsa şaşarsın dostum
Ne kadar inkar etsen, yok desen bile
Değişirsin mutlaka, beşersin dostum

Elinde olmayınca taşımaz değer
Bulunca, sen de dersin: doğruymuş meğer
Ceplerin de, kasan da dolunca eğer
Saydıkça paraları çoşarsın dostum

Paran varsa düşmezsin kedere, gama
Hiç aldırış etmezsin gelecek zama
Bakma bugün incesin, narinsin ama
Yarın paran olunca şişersin dostum

Geçilmez artık masan börekten, baldan
Her lafını açarsın paradan, maldan
Düşe kalka yürüyüp geçtiğin yoldan
Artık dev adımlarla koşarsın dostum

Senden medet beklese yalvaran gözler
Ne için burkulur, ne yüreğin sızlar
Günahına girince onbeşlik kızlar
Kırk yıllık karını da boşarsın dostum

İmkansız kelimesi sökmez paraya
İlaçtır, iyileşmez her tür yaraya
Hangi işte girerse ismi araya
Aşılmaz tepeleri aşarsın dostum

Sadece emret yeter, hemen masanda
Sekreterin, müdürün hemen odanda
Bir b.ktan çakmasan da, anlamasan da
Tez zamanda hepsinde pişersin dostum

Söyletme Őimdi beni paran var gibi
Emekle paralanmak biraz zor gibi
Ađalar, beyler gibi, krallar gibi
Ancak paran olursa yaŐarsın dostum.